

Sygn. akt VII Ka 1277/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Remigiusz Chmielewski,

Sędziowie: SO Dariusz Firkowski (spr.),

SO Magdalena Chudy,

Protokolant st. sekr. sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora del. do Prokuratury Okręgowej Radosława Smoktunowicza

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014r.

sprawy A. Z.

oskarżonego o przestępstwo z art. 284§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 7 listopada 2013r., sygn. akt II K 854/13§2

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że przypisany oskarżonemu A. Z.czyn uznaje za wypadek mniejszej wagi z art.284§3 kk i za to z mocy tego przepisu skazuje go i na podstawie art.284§3 kk i art.35§1 kk wymierza mu karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

IV zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. P.kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego A. Z.wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku VAT od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 1277/13

UZASADNIENIE

A. Z.został oskarżony o to, że w okresie od grudnia 2012 r. do kwietnia 2013 r. w O.przy ul. (...)dokonał przywłaszczenia pozostawionego w mieszkaniu repliki kredensu eklektycznego o wartości 1500 PLN oraz czterech sztuk krzesel eklektycznych o wartości 600 PLN na szkodę A. P.

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym wyrokiem z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie II K 854/13

orzekł :

I oskarżonego A. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że wartość kredensu wynosiła około 1.000 zł, zaś wartość krzeseł około 480 zł, a łączna wartość przywłaszczonego mienia nie przekraczała 1.500 zł i za to na podstawie art. 284 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. P. kwotę 432 zł wraz z należnym podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym.

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty.

Od powyższego wyroku apelacje wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w całości.

Skarżący na zasadzie art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzucił orzeczeniu naruszenie prawa materialnego poprzez uznanie, że czyn A. Z. nie stanowił przypadku mniejszej wagi stypizowanego w art. 284 § 3 k.k., gdy zarówno ustalone okoliczności, dotyczące wartości wyniesionych przedmiotów, sposobu działania, ale przede wszystkim okoliczności towarzyszące wzajemnej koegzystencji – w jednym mieszkaniu pokrzywdzonego z oskarżonym – w tym opis wzajemnych złośliwości, jakie jeden drugiemu wyrządzał, jak również procesy sądowe toczące się i wytaczane wzajemnie, dawały podstawy do tego, ażeby Sąd również wyniesienie kredensu i krzeseł uznał za przypadek mniejszej wagi.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, zastosowanie kary grzywny, bądź ograniczenia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Ewentualnie w przypadku, w którym Sąd uznałby za konieczne przeprowadzenie i powołanie w sprawie, na podstawie art. 193 i 202 k.p.k. dowodu z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność stanu zdrowia psychicznego oskarżonego, to skarżący wniósł o przeprowadzenie takiego dowodu w trybie uzupełnienia przewodu sądowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja co do zasady zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie sprawstwa oskarżonego opierając je o trafną analizę materiału dowodowego, która nie zawiera błędów natury logicznej czy też faktycznej. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody, dla których oskarżonego uznano za winnego przywłaszczenia pozostawionego w mieszkaniu przy ul. (...) w O. repliki kredensu eklektycznego o wartości 1000 PLN oraz czterech sztuk krzeseł eklektycznych o wartości 480 zł. Dokonana przez Sąd Rejonowy analiza materiału dowodowego jest jasna, odpowiada dyrektywom określonym w art. 4 kpk, a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskuje jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk oraz przekonująco uzasadnione.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny odnoszący się do okoliczności dokonanego czynu. Podnieść trzeba, iż w niniejszej sprawie zeznania pokrzywdzonego A. P. oraz świadków P. R. i D. Z. potwierdzają sprawstwo oskarżonego i Sąd I instancji zasadnie uznał je za wiarygodne. (k.3-5v,36v-37,26v-28,49v-50,53v-55,79v-80,164,165). P. R. szczegółowo opisał okoliczności przekazania mu przez A. Z. eklektycznego kredensu i czterech eklektycznych krzeseł, zaś A. P. potwierdził w swoich relacjach fakt odnalezienia swoich mebli w sklepie z antykami. Zeznania wymienionych osób są ze sobą zgodne i korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego, który przyznał się do winy oraz z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, takimi jak protokół oddania rzeczy na przechowanie, protokół

okazania, protokół przeszukania (k.55-56,66-68,70-71). W kontekście powyższego Sąd I instancji zasadnie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przedstawił okoliczności dokonania zarzucanego mu czynu.

Jednakże stwierdzić należy, że wnioskowanie Sądu I instancji prowadzące do uznania oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 284§1 k.k. jest nietrafne albowiem analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zachowanie oskarżonego należy zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi z art. 284 § 3 k.k.. Zgodnie z treścią art. 115 § 2 k.k. okolicznościami, które decydują o stopniu społecznej szkodliwości czynu są: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Wypadek mniejszej wagi to uprzywilejowana postać czynu o znamionach przestępstwa typu podstawowego, charakteryzująca się zmniejszonym stopniem społecznej szkodliwości ze względu na przewagę pozytywnych elementów o charakterze przedmiotowo-podmiotowym (Kubala, Wypadek..., s. 328). Zauważyć bowiem należy, że oskarżony faktycznie działał z zamiarem pozbycia się mebli z zajmowanego przez siebie lokalu mieszkalnego, które pozostawił A. P., nie reagujący na prośby oskarżonego o ich zabranie, przy czym postępując z rzeczami jak właściciel podjął się przekazania mebli do sklepu z antykami prowadzonego przez P. R.. Co istotne następnie oskarżony nie pojawił się w sklepie w celu dokonania wraz ze sprzedawcą wyceny mebli. Wreszcie pokreślić należy, że pokrzywdzony swoje rzeczy odzyskał.

Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego zachodziła zatem potrzeba zmiany wyroku poprzez zakwalifikowanie czynu z art. 284 § 3 k.k. oraz w zakresie orzeczonej wobec oskarżonego kary poprzez wymierzenie mu kary 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) w stosunku miesięcznym. Odnosząc się do wniosku skarżącego dotyczącego tak zmiany zastosowanej przez Sąd kary na karę grzywny bądź ograniczenia wolności jak i warunkowego zawieszenia ich wykonania, to stwierdzić należy, że ten drugi postulat nie zasługuje na poparcie. Faktycznie bowiem takie warunkowe zawieszenie wykonania kary ograniczenia wolności czyniłoby ją iluzoryczną a ponadto sprzeciwia się temu uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego- k.210.

Tak ukształtowany wymiar kary winien odzwierciedlać faktyczną społeczną szkodliwość czynu i stopień zawinienia A. Z. oraz spełnić wobec oskarżonego cele określone w art.53 kk, w szczególności wychowawcze jak również właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono w sposób wyżej opisany a w pozostałym zakresie jako prawidłowy utrzymano go w mocy- art.437§2 kpk, art.438pkt.2-4 kpk.

Sąd Okręgowy na podstawie art.624§1 kpk zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, że przemawiają za tym względy słuszności.